

„Nikto nie je zbytočný na svete, kto uľahčuje bremeno inému.“

Ch. Dickens

Na túto krásnu myšlienku, veľmi známeho spisovateľa, som natrafila nedávno pri čítaní a myslím, že vystihuje podstatu existencie človeka. Všade okolo seba počúvame, ale aj vidíme, aké sú vzťahy medzi ľuďmi zlé. Sú komplikované, pretože každý človek je v podstate iný, ale vzájomné spolužitie je nevyhnutné. Našťastie, veľkej väčšine ľudí záleží na dobrých vzťahoch, preto dodržiavajú pravidlá slušného spolunažívania. Existujú však medzi nami jedinci, ktorí tieto pravidlá nerešpektujú a znepríjemňujú život iným.

V dnešnej dobe sa ľudia stále kamsi ponáhľajú. Hovoria, že doba je taká. Ale doba je taká, akou ju urobia ľudia. Mnohi sú voči ostatným bezohľadní, drzí a nevážia si ich. Myslím, že v minulosti boli ľudia k sebe ohľadupľnejší. Ak si človek neváži druhých, potom nemôže mať rád ani sám seba. V živote raz na to môže doplatiť. Ľudia takéhoto človeka vylúčia zo svojej spoločnosti, budú sa mu vyhýbať, vysmievať, ignorovať ho. A ako sa bude cítiť on? Drvivie väčšine takýchto ľudí je to skutočne jedno, pretože ide väčšinou o bezcharakterných ľudí. Rozumný človek sa však nad tým zamyslí a svoj postoj prehodnotí.

Dobrý priateľ, môže byť veľkou oporou. Skutočné priateľstvo je v dnešnej dobe veľmi vzácne a neznámená iba brať od toho druhého, ale predovšetkým aj ochotu niečo dobré pre neho spraviť. V dnešnej spoločnosti však veľkou mierou vládne pretváрка a poklonkovanie. Taki ľudia nie sú skutočnými priateľmi. O to viac sa musíme snažiť upevňovať tie skutočne čisté a zdravé vzťahy.

Asi najprirodzenejší medziľudský vzťah je vzťah rodinný. Sú to vzťahy rodičov a detí a súrodenecké vzťahy. Deti musia mať porozumenie pre svojich rodičov, pochopiť ich názory a správať sa k nim úctivo a slušne. Naši rodičia chcú pre nás len to najlepšie. Často sme však svedkami toho, že vlastné dieťa sa voči svojmu rodičovi správa arogantne a za poskytnutú pomoc sa rodičovi odvádza hrubosťou. Krásnym ľudským vzťahom je vzťah muža a ženy. V tomto vzťahu je zahrnutá úcta k partnerovi, porozumenie. Lásky je ľudským prejavom, o ktorom sa hovorí, že ho poznajú iba ľudia. Ale keď človek pozoruje prírodu zdá sa, že viac náklonnosti voči sebe prejavujú zvieratá, aj napriek tomu, že slovami to povedať nevedia.

A čo spraviť pre dobré vzťahy? Mali by sme sa zamyslieť sami nad sebou, nad tým, že sme všetci na jednej lodi a nikto nie je viac ani menej od toho druhého. Že obývame nádhernú planétu Zem, ktorú nikto nevlastní a je na nej iba nájomníkom. Ak si to ľudia včas neuvedomia, bude sa proti človeku brániť čoraz viac a viac.

A nakoniec krásna a pravdivá myšlienka z jedného filmu:

„Škoda, že Boh nedal ľuďom krídla, aby z tej výšky videli, akí sú maličkí.“

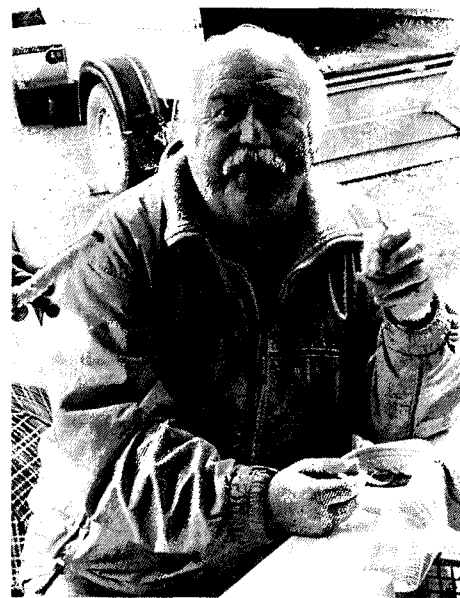
Maja Pecniková

Hurá, tak sa to začína!

*Už sa červená malina.
Láka nás voda z jazera,
aj dážďik občas zazerá.
Ale my sme dobrí známi,
ostaň, leto, dlho s nami.*

Pomohol som si slovami Danuše Dragulovej, lebo lepšie ako básnik to nevie nikto povedať. Začína obdobie zaslúženého oddychu pre žiakov a konečne aj pre učiteľov. Kto odučil celý školský rok, ten chápe aj prečo.

Samotný záver je vždy veľmi zaujímavý. Nenazývajme ho hektickým, lebo každý sa má tak, ako si zariadi. Splniť všetky stanovené úlohy, časovo-tematické plány, vypísať kompletnú pedagogickú dokumentáciu včítane inovovaných vysvedčení, vyčerpať všetko učivo, žiakov i učiteľov. Práve bolo odsúhlasené, že sme chránené osoby. Teda už sme v kategórii počernejších občanov, invalidov, tehotných žien, veľmi starých obyvateľov, medvedov, pštrosov ktoré unikli z ohrady a iných exotických živočíchov žijúcich na Slovensku. Problém je úplne v inom. Keby nám priznali štatút verejného činiteľa, mali by sme nárok na zaradenie do úplne inej kategórie zamestnancov, kde je aj podstatne vyššie finančné ohodnotenie za vykonanú prácu. Ale peniaze na to nie sú. Tak buďte učitelia radi, že máte aspoň toľko, čo doteraz. No a čo, že máte vysoké školy. Mali ste ísť do bankovníctva. V Rakúsku sú obchody pre najchudobnejších občanov, kde možno nakúpiť za zlomok bežnej ceny hlavne potraviny, ale aj oblečenie. Podmienkou ale je, že sa preukázete potvrdením, že váš mesačný príjem je menší ako 872 eur. Ak bude valorizácia miezd a dôchodkov pokračovať takým tempom ako doteraz, tak už v roku 2060 budem mať vyšší dôchodok. Vrátim sa k deťom. Ak sme nestihli prebrať všetko učivo do konca mája, tak v júni to už nezachránime. Hodnotenie známku nikdy nebude spravodlivé, lebo nie je jednotka ako jednotka. Mali by ste byť prísnejší! Priznávame, mali. Ale keď vidím, s akým ohromným úsilím sa prváčik pokúša napísať malé f, koľko námahy stojí žiačika, aby pochopil, že d je tvrdá spoluhláska, po ktorej vždy píšeme tvrdé y a keď to dy vyslovíme tvrdo, aké y máme napísať? Samozrejme, že tvrdé y. Výborne, napíšte teda slovo diktát. Alebo vybrané slová. Ryby je s tvrdým y, ale rybičky už nie. Ryža je s y, ale rizoto z ryže už má i. Človek sa celý život učí, aby sa dozvedel, že Afrika je v Tunise, Svätopluk

Ivan vychutnaj si prázdniny, zaslúžilý oddych všetkých učiteľov, tak ako si vychutnávaš chutný gulášik s chlebíkom.

To Tebe i všetkým učiteľom žela redakcia Králičana.

zlámal tri prúty, keď ho nepočúvali synovia a Tatári porazili Turkov. V pondelok sa dozviem, že nebolo kedy napísať domáce úlohy, lebo sme mali návštevu a oni odišli veľmi neskoro. Preto je to napísané tak škaredo, lebo nám sa kýva stôl v kuchyni a ja nemám úlohu, lebo pršalo. Plávať nemôžem, lebo voda je taká mokrá a pravítko sa mi zlomilo z ničoho nič. Toľko ešte zažijú deti stresov z učenia, toľko nespravodlivosti budú vidieť, že nemám svedomie byť prísnejší.

Stihli sme plavecký výcvik, návštevu Veľkonočnej Bystrice, besedu ku knihe Matko a Kubko v knižnici Mikuláša Kováča, výlet na chatu nad Tajovom, prehliadku Prirodovedného múzea v Tihányovskom kaštieli v Radvani. Samostatnou a peknou akciou bola oslava Dňa matiek s programom detí z MŠ o Žabiatku a divadelnou hrou Snehulienka a sedem trpaslíkov. Zaslúženou odmenou bol potlesk divákov. Posledných 18 rokov som venoval výchovu a vzdelávaniu najmladšej generácie obyvateľov Králik Úprimne môžem povedať, že to boli krásne roky môjho života. Chcem sa poďakovať všetkým rodičom, ktorí mi s dôverou odovzdali do opatery to najcennejšie, čo doma majú – vaše deti. Nepochopenie, alebo nesúhlas s tým, čo konám je prirodzená súčasť života. Vždy som si vážil otvorený prístup k riešeniu problémov. Morálnym zadosťučinením je pre mňa poďakovanie rodičov a úspechy bývalých žiakov v štúdiu a v zamestnaní.

Váš Ivan Longauer